

با وعده‌های دروغ چه باید کرد؟

سیدمصطفی‌هاشمی‌طبا

منصفانه باید گفت که برخی از خانم‌ها از مرز بی‌حجابی عبور کرده‌اند. البته این رفتار قبیح است و باید فکری برای این پدیده کرد؛ پدیده‌ای که به هر حال به دلیل انگیزه‌های متفاوت رخ می‌دهد. از سویی هم تعدادی خانم محجبه حتما از سر دلسوزی در گرما یا سرما به اجرا نشدن قانون حجاب اعتراض می‌کنند و صدماتی هم متحمل می‌شوند. اجرشان با خداوند باد که این‌همه برای عفاف و جاری‌شدن قانون و احیاناً تعزیر یا اجرای حد یا جریمه بی‌حجاب‌ها دل می‌سوزانند. این نویسنده اعتقاد دارد که واقعا مؤمنان از شرایط خانم‌هایی که از مرز بی‌حجابی فراتر رفته‌اند، خون دل می‌خورند. خود ما هم که اهل تسامح و تساهل هستیم، از این امر هرچند نه به اندازه آن مؤمنان پای کار، متأسف هستیم و دل‌مان می‌خواست حالا اگر بی‌حجابی به معنی بی‌چادری یا بی‌روسری بودن ممکن شده است، حداقل حد خود را با حیا کردن رعایت کنند.

ولی کمی هم می‌توان بیشتر اندیشید. شاید بتوان گفت رفتار این دسته از خانم‌ها، آن‌قدر مضر نیست که برخی رفتارها، چرا؟! برای اینکه این خانم‌ها به خودشان لطمه می‌زنند و شان و منزلت خود را در حد نمایش بدن پایین می‌آورند. آیا این لطمه به خود آنان نیست؟ مردان هم می‌توانند حسب دستور قرآن چشم‌های خود را درویش کنند و مدعیان مدیریت کشور همان‌طور که فقر و ناداری و محرومیت‌ها را نمی‌بینند، این خانم‌ها را هم نبینند. می‌خواهید مشخص شود که رفتار خارج از حیا شامل چه کسانی می‌شود؟ اتفاقاً در بین عموم این موضوع به اقدامات چند نفری از خانم‌ها محدود نمی‌شود. همه شعار «حیا کن، رها کن» را از زبان مردم در بسیاری از مکان‌های ورزشی شنیده‌اند. جالب است که حتی در موضوعات کوچک مسئله حیا کردن و حیا داشتن مطرح است و از آن جمله در قرآن کریم در سوره احزاب خداوند می‌فرماید «پیامبر از اینکه به شما بگوید از خانه‌اش بیرون بروید، حیا می‌کند»؛ یعنی در یک مسئله کوچک که حتی نه غیراخلاقی است و نه غیرطبیعی و تنها ماعت طبع را ممکن است خدشه‌دار کند، پیامبر از انجام آن حیا می‌کند.

حالا ببینیم در همین جهان و نیز کشور خودمان بی‌حیاها چه می‌کنند. رأس بی‌حیاهای جاری رژیم کودک‌کش اسرائیل است که با بی‌حیایی تمام تا جایی که ممکن است فاجعه‌افزینی و نسل‌کشی می‌کند. به همین مقیاس قرفی نمی‌کند که در کجا این بی‌حیایی‌ها اتفاق می‌افتد؛ کامبوج باشد یا سومالی یا نیجریه یا گرونی یا ویتنام یا حلبچه یا سین‌کیانگ یا غزه، در هرکدام بی‌حیاها با تکیه بر خوی نسل‌کشی حیات را بازچه خود می‌گیرند و دوربین ثبت تاریخ این بی‌حیایی‌ها را ثبت می‌کنند اما از آن می‌گذرد. بی‌حیایی کشتار میلیون‌ها بومی در سرزمین آمریکا و بی‌حیایی‌های جنگ اول و دوم جهانی و کشتار میلیون‌ها انسان از آن جمله است، که اگر بخواهیم آنها را ردیف کنیم، از حوصله خارج می‌شود. می‌خواهیم ببینم در کشور خود ما وضع چگونه است.

در خبر است که مسلمانان از پیامبر (ص) سؤال کردند که آیا مسلمان مرتکب فلان و فلان گناه می‌تواند بشود که پیامبر فرمودند ممکن است. اما در مقابل اینکه آیا مسلمان دروغ می‌گوید، فرمودند خیر، مسلمان دروغ نمی‌گوید. حالا ببینید گاه در تریبون‌های رسمی گوینده حیا نمی‌کند و دروغ آشکار می‌گوید یا در رسانه‌ها مکتوب به دروغ به برخی تهمت می‌زند و حیا نمی‌کند. وعده دروغ می‌دهند و حیا نمی‌کنند. همین فاجعه انفجار بندر شهید رجایی را نگاه کنید که چه چیزهایی در آن اتفاق می‌افتد. آنچه کنید که چیه چیزهایی در آن صلاح باشد یا قطعی و ذکر شدنی نباشد. اما از رفتار خبرنگار سیمیا که ران مرغی را میان باقی‌مانده انفجار به سر دست می‌گیرد و می‌گوید در کانتینرها مرغ بوده و منجر شده یا مسئولی که می‌گوید در کانتینرها نوعی الیاف بوده که خودبه‌خود آتش می‌گیرد، نمی‌توان گذشت. کدام الیاف؟ به‌عنوان یک متخصص الیاف می‌گویم چنین الیافی وجود ندارد. یا کسی که می‌گوید مردم می‌توانند یک کلیه خودشان را بفروشند و مسائل مالی‌شان را حل کنند، کجای کار قرار دارد؟ فرق نمی‌کند در چه سالی و چه کسی این رفتارها را کرده است. مولا علی (ع) می‌فرماید «سلونی قبل ان تفقدونی» «قبل از اینکه من را از دست بدهید، از من سؤال کنید».

🗓 پنجشنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۴
📅 ۱۰ ذی القعدة ۱۴۴۶
📆 ۸ می ۲۰۲۵
📖 سال بیست‌ویکم
🔢 شماره ۵۱۰۴
📄 ۳۰ هزار تومان
📖 ۱۲ صفحه

فرارسیدن ولادت امام رضا را تبریک می‌گوییم

روزنامه

در «شرق» امروز می‌خوانید: دیپلماسی پنهان در خاورمیانه؛ امارات؛ پل ارتباطی دمشق و تل‌آویو • نگاهی به توقف حملات آمریکا به یمن؛ بستری برای تقویت دیپلماسی منطقه‌ای

هشدار دیپلمات‌ها درباره تبعات جعل نام‌تاریخی خلیج فارس

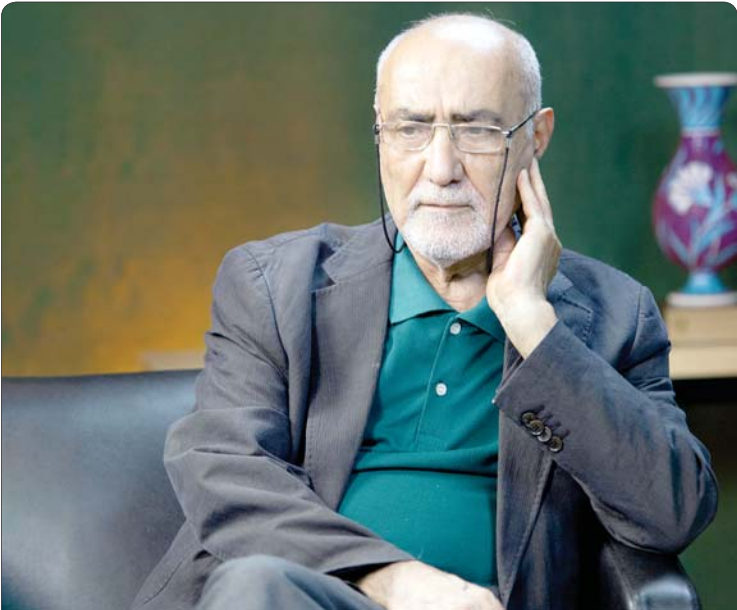
وقتی تاریخ بازیچه سیاست می‌شود

گزارش نیتربکر در صفحه ۲ بخوانید

گفت‌وگوی «شرق» با رضوان حکیم‌زاده، معاون وزیر آموزش و پرورش درباره آنچه بر دانش‌آموزان می‌گذرد

از نسل جدید جامانديم

گفت‌وگو با منوچهر محمدی درباره امر نظارت و چگونگی حاکمیت سرمایه در سینما

چرا هزینه‌های اجتماعی را باید گران‌تر بپردازیم؟

یادداشت

نابودی فقر یا ریشه‌کن کردن فقر

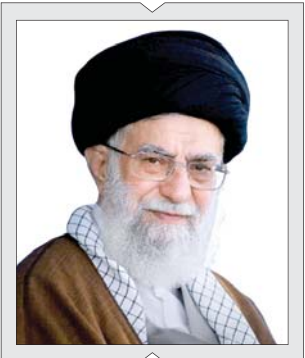
سیدجوادجمالی

کارشناس اقتصادی

(انبساطی یا انقباضی) یا سیاست‌های متنوع ارزی و تعرفه‌ای همواره وانمود کرده‌اند که اعمال این سیاست‌ها در پیشبرد اهداف اقتصادی بوده و هدف اصلی آن کمک به ارتقای کیفیت زندگی طبقات نیازمند جامعه است. ماحصل و خروجی سیاست‌های دولت‌ها و پیامد این تصمیمات طی سالیان گذشته جز وخیم‌ترشدن معیشت و اقتصاد خانوار و نحیف‌شدن بنیه اقتصادی بنگاه‌های اقتصادی نبوده است. از سوی دیگر همواره عده‌ای اندک از افراد یا سازمان‌های اقتصادی ذی‌نفعان این‌ قبیل تصمیمات بوده‌اند. سخن آخر اینکه در برخی موارد تصمیماتی که حافظ منافع تعداد محدودی از افراد هستند، به گونه‌ای اقناع‌کننده نمایان می‌شوند که گویی منافع تمامی افراد جامعه به خصوص طبقه ضعیفان و نیازمند جامعه را مدنظر قرار داده است. در مثالی مشابه خانم کلاین

در «کتاب آخرین فرصت تغییر» روایتی از کشورهای بر‌خوردار از منابع طبیعی غنی را بیان می‌کند. او توضیح می‌دهد ایجاد حفاری‌های عظیم نفتی در اکوادور و بولیوی، احداث سد‌های عظیم در برزیل و در مسیر رود آمازون و ساخت بزرگراه‌ها در میان جنگل‌های انبوه آمازون به بهانه ارتقای کیفیت زندگی فقرا، بیش از آنکه باعث رونق زندگی روستاییان و کشاورزان شود، باعث ازبین‌رفتن اراضی کشاورزان و ایجاد مشکلات زیست‌محیطی شده است. خانم کلاین به نقل از یکی از روستاییان می‌گوید سیاست‌های دولت به جای آنکه فقر را از بین ببرد، فقرا را از بین برده است. این دقیقاً حکایت سیاست‌های اقتصادی است که طی سالیان گذشته در ایران پیاده‌سازی و اجرا شده است.

آنچه در این یادداشت تشریح شد، روایت اقتصاد‌هایی است که در آنها به طور مستمر اقلیتی ممتاز به بهانه ریشه‌کن‌کردن فقر و فلاکت، از تصمیمات اقتصادی به کار گرفته‌شده منتفع می‌شوند و گروهی انبوهی از جامعه از آن تصمیمات متضرر می‌شوند. لازمه ایجاد ساختار اقتصادی که در آن تصمیمات لحاظ‌شده نفع عمومی جامعه را مدنظر قرار دهد، نه آنکه تنها منافع عده اندکی از افراد مورد توجه باشد، وجود سازمان اقتصادی رقابتی و منعطف است. طبق گفته داکلاس نورث برنده جایزه نوبل اقتصاد و نویسنده کتاب «در سایه خشونت» وجود این گونه سازمان‌های اقتصادی را باید در جوار سازمان‌های سیاسی غیرانحصاری و غیرسلطه‌جو جست‌وجو کرد.

پیام‌رهر انقلاب اسلامی به همایش یکصدمین سالگشت بازتأسیس حوزه علمیه قم

الزامات حوزه «پیشرو و سرآمد»

۳

برگزیده‌ها

هند، پاکستان را بمباران کرد

کشمیر در آستانه انفجار

فعالان اجتماعی درباره احتمال کشته‌شدن اتباع بازگردانده‌شده به افغانستان هشدار می‌دهند

تحويل ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار افغانستانی به طالبان

اختلاف در سیاست داخلی آمریکا درباره ایران

آمریکا، کشوری با گوش‌های نامتقارن

درحالی‌که هزینه‌های تولید گندم جهش داشته و کم‌آبی گریبان تولید را گرفته، نرخ خرید تضمینی گندم ثابت مانده است

گرفتاران خشک‌سالی و معیشت

نگاه

تهران و رؤیای مترو؛ از واکن اسبی تا شبکه‌ای ۲۹۰کیلومتری

یادداشتی از محسن هاشمی

بررسی ابعاد حقوقی مسئولیت

درحادثه بندر شهیدرجایی

یادداشتی از سید امیرحسین کرکانی

یادداشت

شیراز عزیز

آزرده‌خاطر، اما امیدوار...

ترانه‌یلدا

معمار و شهرساز

هفته‌ای که به همراه بهرام دبیری، نقاش هنرمند، در شیراز زیبا به میزبانی محسن کمالی و همسر مهریانش دکتر نگار گورکانی سپری کردیم، پر بود از دیدارهای مبارک و تجدید آن حس خوب به این شهر عطرآلود و آباد. شیراز همیشه میهمان‌نواز و سرسبز و خرم بوده است. و به همین مناسبت مقصد تمام گردشگران داخلی و خارجی. هنوز هم با وجود نابود شدن بیش از نیمی از باغ‌های قصرالدشت و باغ-روستاهای اطراف شهر، این جذابیت ادامه دارد و ...

مفتخریم به دوستی و دیدار شما

انتشارات «کتاب شرق» میزبان شماست در نمایشگاه کتاب تهران

راهروی ۱۸ غرفه ۵۸۳

سکائندان اقتصاد ایران سال‌هاست مجموعه متنوعی از تصمیمات اقتصادی را اتخاذ می‌کنند تا به واسطه آن تصمیمات، شرایط اقتصادی را بهبود دهند. دولت‌های مختلف با به‌کارگیری اشکال گوناگونی از سیاست پولی و مالی